

Особливості державної реєстрації змін до відомостей про товариство з обмеженою відповідальністю

Особливості державної реєстрації змін до відомостей про товариство з обмеженою відповідальністю у зв'язку зі зміною складу учасників

Новий закон чітко розділив порядок дій та пакет документів, що подаються у разі виходу учасника (з виплатою йому вартості майна товариства та частини прибутку, що пропорційні його частці в статутному капіталі) та у разі передачі ним частки (частини частки) статутного капіталу.

У разі виходу учасника:

Заявником – особою, що виходить (її представником) подається:

- 1) заява про державну реєстрацію змін;
- 2) квитанція про сплату АЗ;
- 3) заява про вихід, справжність підпису на якій засвідчено нотаріально (оригінал) – ч.5 ст.17 ЗУ «Про державну реєстрацію»;
- 4) довіреність, якщо діє представник (оригінал або нотаріально

засвідчена копія);

5) заяви про згоду інших учасників, якщо виходить учасник, який володіє часткою, що більше 50% (можна від кожного окремо, можна одна від усіх інших учасників), нотаріально засвідчена (оригінал) – ч.5 ст.17 ЗУ «Про державну реєстрацію».

Для визначення розміру АЗ вирахувати кількість виписок, яка буде надсилатись: заявнику, ТОВ, попереднім учасникам, новим учасникам. Відповідно до ч. 4 ст. 25 ЗУ “Про державну реєстрацію” (у новій редакції) у день проведення державної реєстрації змін до відомостей ЄДР, пов’язаних:

а) із зміною складу учасників товариства,

б) або зміною розмірів їхніх часток,

суб’єкт державної реєстрації повинен видати (надіслати поштовим відправленням з описом вкладення) виписку з ЄДР:

1) заявнику;

2) товариству;

3) особам, які були зазначені у цьому реєстрі як учасники товариства до проведення реєстраційної дії;

4) особам, які зазначені у цьому реєстрі як учасники товариства після проведення реєстраційної дії.

Якщо суб’єкту державної реєстрації відома електронна пошта осіб, яким надсилається ця виписка, він у той самий день додатково надсилає копію виписки зазначеним особам електронною поштою. Згідно з абз.8 ч.1 ст.36 ЗУ “Про державну реєстрацію”, якщо відповідно до частини четвертої статті 25 Закону певним особам має надсилатися виписка з Єдиного державного реєстру, розмір адміністративного збору збільшується на добуток 0,01 прожиткового мінімуму для працездатних осіб та кількості таких осіб.

Для визначення розміру АЗ у такому разі слід застосовувати формулу:

$=528,60+(0,01*1762*x)$, де:

528,60- розмір АЗ згідно зі ст. 36 ЗУ “Про державну реєстрацію”;

0,01- ставка, на яку збільшується розмір АЗ (згідно абз.8 ч.1 ст.36, ст. 25 ЗУ “Про державну реєстрацію”);

1762- розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб станом на 01 січня 2018 року (кожного року змінюється);

x – кількість виписок, які слід видати (розіслати): заявнику, ТОВ, попереднім учасникам, новим учасникам та учасникам, які залишаються в ТОВ/ТДВ.

Зауважте, якщо складати заокруглені значення, то вийде інша сума АЗ, тому складати слід неокруглені суми.

Увага! Не передбачено подання для реєстрації нотаріально засвідченої копії заяви про вихід, подається виключно оригінал. Тому треба робити нотаріально засвідчити копію заяви для учасника, що виходить. І рекомендуйте надсилати також копію такої заяви для ТОВ/ТДВ.

Увага! При виході учасника із ТОВ/ТДВ статутний капітал підлягає обов'язковому зменшенню на частку учасника, який вийшов. Інші учасники ТОВ/ТДВ при цьому не можуть вжити будь-яких заходів щодо запобігання зменшенню статутного капіталу.

У разі передачі частки (частини частки) статутного капіталу:

Заявником – особою, яка набула частку (частину частки), або особою, яка передала її (їх представниками) подаються:

- 1) заява про державну реєстрацію змін;
- 2) квитанція про сплату АЗ;
- 3) акт приймання-передачі частки, нотаріально засвідчений (оригінал);
- 4) довіреність, якщо діє представник (оригінал або нотаріально засвідчена копія).

При реєстрації виходу учасника товариства в першу чергу державному реєстратору слід звернути увагу на розмір частки такого учасника, оскільки:

1) якщо його частка у статутному капіталі товариства становить менше 50%, учасник може вийти в будь-який час без згоди інших учасників (ч. 1 ст. 24 Закону України «Про ТОВ та ТДВ»). В такому випадку згідно з пп. "г" п. 3 ч. 5 ст. 17 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» для державної реєстрації змін до відомостей про склад учасників подається заява про вихід з товариства. Справжність підписів на вказаній заяві засвідчується нотаріально.

2) якщо його частка у статутному капіталі товариства становить 50% і більше, учасник може вийти з товариства за згодою інших учасників (ч. 2 ст. Закону України «Про ТОВ та ТДВ»). В такому випадку згідно з пп. "г" п. 3 ч. 5 ст. 17 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» для державної реєстрації змін до відомостей про склад учасників подається заява про вихід з товариства, справжність підписів на вказаній заяві засвідчується нотаріально. Також вимагається згода інших учасників на вихід з товариства, справжність підписів на якій засвідчується нотаріально.

Рішення щодо надання згоди на вихід учасника з товариства може бути прийнято протягом одного місяця з дня подання учасником заяви, якщо інший строк не передбачений статутом (ч. 3 ст.

17). Якщо для виходу учасника необхідна згода інших учасників товариства, він може вийти з товариства протягом одного місяця з дня надання такої згоди останнім учасником, якщо менший строк не визначений такою згодою (ч. 4 ст. 17).

Заява про вихід з товариства подається учасником, який виходить з товариства, або його спадкоємцем чи правонаступником (ч. 6 ст. 17).

У разі проведення державної реєстрації змін до відомостей Єдиного державного реєстру щодо виходу учасника (спадкоємця або правонаступника) товариства, державний реєстратор одночасно вносить запис про зменшення розміру статутного капіталу на розмір відповідної частки (частини частки) у статутному капіталі (ч. 3 ст. 25 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань»). Ця вимога не застосовується, якщо товариство з обмеженою або додатковою відповідальністю, яке набуває частку (частину частки) у своєму статутному капіталі, разом із заявою про державну реєстрацію надасть довідку про формування резервного капіталу у розмірі, який відповідно до закону допускає володіння часткою (частиною частки) у своєму статутному капіталі.

Вимоги до змісту корпоративного договору

Вимоги до змісту корпоративного договору відповідно до Закону України “Про товариства з обмеженою відповідальністю та товариства з додатковою відповідальністю

17 червня 2018 року набув чинності Закон №2275 «Про товариства з обмеженою відповідальністю та товариства з додатковою відповідальністю», який передбачає низку важливих новел щодо змісту корпоративного договору.

Вимоги до корпоративних договорів	Стаття 7 Закону «Про ТОВ та ТДВ»	
Назва договору	Корпоративний договір	
Сфера дії	Може укладатися як у ТОВ, так і у ТДВ	
	Не вказано	

Обов'язкові умови	Договір передбачає обов'язок учасників товариства реалізовувати свої права та повноваження певним чином або утримуватися від їх реалізації.	
Додаткові (факультативні) умови	Не передбачено	
	Може передбачати умови або порядок визначення умов, на яких учасник має право або зобов'язаний купити або продати частку у статутному капіталі (її частину), а також випадки, коли таке право або обов'язок виникає.	
Строк дії	Визначається у договорі	

<p>Умови визнання договору нікчемним</p>	<p>Встановлює обов'язок учасників забезпечити голосування згідно з вказівками органів управління товариства.</p>	
--	--	--

На відміну від Статуту, зміст корпоративного договору не підлягає розкриттю і є конфіденційним, що дозволяє передбачити особливий порядок реалізації окремих прав учасників (на інформацію про діяльність товариства, на продаж своєї частки тощо), який не може бути відомий стороннім особам, що досить важливо у контексті запобігання витоку інсайдерської інформації, комерційної таємниці та пов'язаним із цим спробам корпоративного шантажу (грінмейлу), рейдерських атак тощо.

Вимоги до змісту статуту товариства з обмеженою відповідальністю

Зміст статуту товариства з

обмеженою відповідальністю

17 червня 2018 року набув чинності Закон №2275 «Про товариства з обмеженою відповідальністю та товариства з додатковою відповідальністю», який передбачає низку важливих новел щодо змісту статуту товариства з обмеженою відповідальністю.

Статтею 11 закону учасникам ТОВ надали свободу у формуванні змісту Статуту, оскільки перелік відомостей, які обов'язково мають бути включені до Статуту містить лише три вимоги. Проте закладене у ч.6 ст.11 закону формулювання про те, що – статут товариства може містити інші відомості, що не суперечать закону, дозволяє не перетворити Статут на формальність.

Нижче у таблиці наведено основні положення, на які слід звернути увагу при підготовці Статуту ТОВ.

ПЕРЕЛІК ТА ВИМОГИ ДО ВІДОМОСТЕЙ, ЯКІ ПОВИНЕН МІСТИТИ СТАТУТ ТОВ		Норма закону
Вид товариства	У Статуті вказуються <i>повне та скорочене (за наявності) найменування товариства</i>	ч.5 ст.11
Найменування товариства		
Предмет і цілі діяльності товариства	Відсутня вимога включати положення Відповідно до ч.1 ст.19, ст.43, 44 Господарського кодексу суб'єкт господарювання має право здійснювати будь-які види підприємницької діяльності, окрім тих, що заборонені законом.	–

<p>Склад учасників</p>	<p>Відсутня вимога включати положення</p> <p>Відомості про учасників товариства та їх частки зазначаються в ЄДР. Зміна складу учасників можлива лише після внесення відповідних змін до ЄДР у встановленому законодавством порядку.</p>	<p>–</p>
<p>Розмір та порядок утворення статутного капіталу</p>	<p>Відсутня вимога включати положення.</p> <p>Питання врегульовані законом та вирішуються загальними зборами учасників</p>	<p>ст.ст. 12, 16-19</p>
<p>Розмір часток кожного з учасників</p>	<p>Відсутня вимога включати положення. Статутом товариства <u>можуть</u> бути передбачені обмеження щодо зміни співвідношення часток учасників. Відомості про розмір часток учасників включаються до ЄДР</p>	<p>ч.3 ст.12</p>
<p>Розмір, склад та порядок внесення учасниками своїх вкладів</p>	<p>Відсутня вимога включати положення.</p> <p>Питання врегульовані законом. Статут <u>може</u> передбачати інші (порівняно із законом) строки внесення вкладів.</p>	

Розмір і порядок формування резервного фонду	Відсутня вимога включати положення	—
	<p align="center">Закон</p> <p align="center">передбачає необхідність формування резервного капіталу у одному випадку – з метою викупу товариством частки у власному статутному капіталі.</p>	ст.25
Порядок передання (переходу) часток у статутному капіталі	У Статуті вказуються <i>порядок вступу до товариства та виходу з нього.</i>	ч.5 ст.11
	<p align="center">Законом</p> <p align="center">врегульовано загальні вимоги щодо порядку відчуження частки у статутному капіталі, переважного права учасника товариства на придбання частки іншого учасника. Ці положення можуть додатково конкретизуватися у Статуті.</p>	ст.ст. 20, 21

<p>Порядок розподілу прибутків та збитків</p>	<p>Відсутня вимога включати положення</p>	<p>—</p>
	<p>Закон передбачає умови, строк та порядок виплати дивідендів учасникам товариства, а також умови обмеження їх виплати. у Статуті <u>можуть</u> визначатися інші строки виплати дивідендів, а також інші умови, за яких дивіденди не виплачуються.</p>	<p>ст.ст. 26, 27</p>
	<p>Закон передбачає, що 1) товариство несе відповідальність за своїми зобов'язаннями всім належним йому майном; 2) члени виконавчого органу несуть субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями товариства у випадку доведення його до банкрутства.</p>	<p>ст.3 ч.4 ст.31</p>
<p>Склад та компетенція органів товариства та порядок прийняття ними рішень, включаючи перелік питань, по яких необхідна кваліфікована більшість голосів</p>	<p>У Статуті вказуються <i>органи управління товариством, їх компетенція, порядок прийняття ними рішень</i></p>	<p>ч.5 ст.11</p>
	<p>Законом передбачений особливий порядок прийняття рішень з окремих питань. Статут <u>може</u> уточнювати цей порядок, але не в бік погіршення, порівняно із законом.</p>	<p>ст.34</p>

<p>Порядок підписання установчих документів</p>	<p>Врегульовано законом: Перша редакція статуту товариства підписується всіма учасниками товариства. Справжність підписів учасників засвідчується нотаріально. Зміни до статуту товариства та перша редакція статуту товариства, створеного в результаті реорганізації, підписуються учасниками товариства, які голосували за рішення про внесення таких змін чи про затвердження першої редакції статуту, або особою, уповноваженою на це органом, який прийняв таке рішення, якщо це передбачено статутом. Справжність підписів учасників або уповноваженої особи засвідчується нотаріально.</p>	
<p>Порядок внесення змін до установчих документів</p>	<p>Зміни до статуту товариства та перша редакція статуту товариства, створеного в результаті реорганізації, підписуються учасниками товариства, які голосували за рішення про внесення таких змін чи про затвердження першої редакції статуту, або особою, уповноваженою на це органом, який прийняв таке рішення, якщо це передбачено статутом. Справжність підписів учасників або уповноваженої особи засвідчується нотаріально.</p>	<p>ч.ч. 2, 3 ст.11</p>
<p>Порядок ліквідації і реорганізації товариства</p>	<p>Законом врегульовано порядок виділу та припинення (злиття, приєднання, поділу та перетворення) товариства, порядок конвертації часток учасників, та порядок захисту прав кредиторів</p>	<p>ст.ст. 47-55</p>

<p>До установчих документів можуть бути включені інші умови, що не суперечать законодавству України.</p>	<p>Статут товариства може містити інші відомості, що не суперечать закону</p>	<p>ч.6 ст.11</p>
<p>Якщо господарське товариство створюється та діє на підставі модельного статуту, в рішенні про його створення, яке підписується усіма засновниками, зазначаються відомості про вид товариства, його найменування, місцезнаходження, предмет і цілі діяльності, склад засновників та учасників, розмір статутного (складеного) капіталу, розмір часток кожного з учасників, порядок внесення ними вкладів, а також інформація про провадження діяльності на основі модельного статуту.</p>	<p>Загальні збори учасників можуть приймати рішення про здійснення діяльності товариством на підставі модельного статуту.</p>	<p>п.2 ч.2 ст.30</p>

Розробка інструкцій з охорони праці.

Порядок розробки інструкцій з охорони праці.

Інструкція з охорони праці розробляється для кожної посади та надається для ознайомлення працівникам. Кожній інструкції

присвоюються назва і скорочене позначення (код, порядковий номер).

У назві інструкції стисло вказується, для якої професії або виду робіт вона призначена (наприклад: „Інструкція з охорони праці для електрозварника”, „Інструкція з охорони праці під час заготівлі кормів”, „Інструкція з охорони праці під час приготування дезінфікувальних розчинів”). В інструкціях зазначаються загальні положення щодо охорони праці, організаційні та технічні вимоги безпеки, які визначаються на основі: законодавства України про працю та охорону праці, стандартів, правил, інших нормативних та організаційно-методичних документів з охорони праці; наявних і ймовірних небезпек, які потенційно можуть призвести до травмування, погіршення стану здоров'я чи смерті людини під час трудової діяльності, завдати шкоди майну або навколишньому середовищу; аналізу документів з охорони праці стосовно відповідного виробництва, професії (виду робіт);

характеристики робіт, що виконуються працівником конкретної професії відповідно до її кваліфікаційної характеристики; вимог безпеки до технологічного процесу, виробничого устаткування, інструментів і пристроїв, що застосовуються під час виконання відповідних робіт, а також вимог безпеки, що містяться в експлуатаційній та ремонтній документації і в технологічному регламенті; виявлення небезпечних і шкідливих виробничих факторів, характерних для конкретної професії (конкретного виду робіт) як при нормальному проходженні технологічного процесу, так і при відхиленнях від оптимального режиму, визначення заходів та засобів захисту від них, вивчення конструктивних й експлуатаційних особливостей та ефективності використання цих засобів; аналізу обставин і причин найбільш ймовірних аварійних ситуацій, нещасних випадків і професійних захворювань, характерних для конкретної професії (конкретного виду робіт); вивчення успішного досвіду організації безпечної праці та виконання відповідних робіт, визначення найбезпечніших методів і прийомів їх виконання.

Структура інструкції з охорони праці:

<i>Розділ</i>	<i>Зміст</i>
---------------	--------------

<p>Вимоги безпеки перед початком роботи</p>	<p>$\frac{3}{4}$ порядок приймання зміни у разі безперервної роботи, в тому числі при порушенні режиму роботи виробничого устаткування або технологічного процесу;</p> <p>$\frac{3}{4}$ порядок підготовки робочого місця та засобів індивідуального захисту;</p> <p>$\frac{3}{4}$ порядок перевірки наявності та справності обладнання, інструментів, захисних пристроїв небезпечних зон машин і механізмів, пускових, запобіжних, гальмових та очисних пристроїв, систем блокування та сигналізації, вентиляції та освітлення, знаків безпеки, первинних засобів пожежогасіння, виявлення видимих пошкоджень захисного заземлення тощо;</p> <p>$\frac{3}{4}$ порядок перевірки наявності та стану вихідних матеріалів (сировини, заготовок, напівфабрикатів);</p> <p>$\frac{3}{4}$ порядок повідомлення роботодавця про виявлені несправності обладнання, пристроїв, пристосувань, інструментів, засобів захисту тощо;</p>
---	---

<p>Вимоги безпеки під час роботи</p>	<p>$\frac{3}{4}$ відомості щодо безпечної організації праці, про прийоми та методи безпечного виконання робіт, правила використання технологічного обладнання, пристроїв та інструментів, а також застереження про можливі небезпечні, неправильні методи та прийоми праці, які заборонено застосовувати;</p> <p>$\frac{3}{4}$ правила безпечного поводження з вихідними матеріалами (сировиною, заготовками, напівфабрикатами), готовою продукцією, допоміжними матеріалами та відходами виробництва, що становлять небезпеку для працівників;</p> <p>$\frac{3}{4}$ правила безпечної експлуатації транспортних і вантажопідіймальних засобів, механізмів, тари;</p> <p>$\frac{3}{4}$ вимоги безпеки під час вантажно-розвантажувальних робіт і транспортування вантажу;</p> <p>$\frac{3}{4}$ вимоги щодо порядку утримання робочого місця в безпечному стані;</p> <p>$\frac{3}{4}$ можливі небезпечні відхилення від нормального режиму роботи устаткування і технологічного регламенту та способи їх усунення;</p> <p>$\frac{3}{4}$ вимоги щодо використання засобів індивідуального та колективного захисту від шкідливих і небезпечних виробничих факторів;</p> <p>$\frac{3}{4}$ умови та фактори, за яких робота повинна бути припинена (технічні, метеорологічні, санітарно-гігієнічні тощо);</p> <p>$\frac{3}{4}$ вимоги щодо забезпечення пожежо- та вибухобезпеки;</p> <p>$\frac{3}{4}$ порядок повідомлення роботодавця про нещасні випадки чи раптові захворювання, факти порушення технологічного процесу, виявлені несправності обладнання, пристроїв, інструментів, засобів захисту та про інші небезпечні і шкідливі виробничі фактори, що загрожують життю і здоров'ю працівників;</p>
--------------------------------------	---

<p>Вимоги безпеки після закінчення роботи</p>	<p>$\frac{3}{4}$ порядок безпечного вимикання, зупинення, розбирання, очищення і змащення обладнання, пристроїв, машин, механізмів та апаратури, а при безперервному процесі – порядок передавання їх черговій зміні;</p> <p>$\frac{3}{4}$ порядок здавання робочого місця;</p> <p>$\frac{3}{4}$ порядок прибирання відходів виробництва;</p> <p>$\frac{3}{4}$ санітарні норми та правила особистої гігієни, яких має дотримуватись працівник після закінчення роботи;</p> <p>$\frac{3}{4}$ порядок повідомлення роботодавця про всі недоліки, виявлені в процесі роботи;</p>
<p>Вимоги безпеки в аварійних ситуаціях</p>	<p>$\frac{3}{4}$ відомості про ознаки можливих аварійних ситуацій, характерні причини аварій (вибухів, пожеж тощо);</p> <p>$\frac{3}{4}$ відомості про засоби та дії, спрямовані на запобігання можливим аваріям;</p> <p>$\frac{3}{4}$ порядок дій, особисті обов'язки та правила поведінки працівника при виникненні аварії згідно з планом її ліквідації, в тому числі у разі її виникнення під час передавання-приймання зміни при безперервній роботі;</p> <p>$\frac{3}{4}$ порядок повідомлення роботодавця про аварії та ситуації, що можуть до них призвести;</p> <p>$\frac{3}{4}$ відомості про порядок застосування засобів протиаварійного захисту та сигналізації;</p> <p>$\frac{3}{4}$ порядок дій з надання домедичної допомоги потерпілим під час аварії.</p>

Перелік видів робіт підвищеної небезпеки, що потребують дозвільних

ДОКУМЕНТІВ

ПЕРЕЛІК видів робіт підвищеної небезпеки, що на підставі дозволу	ПЕРЕЛІК машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки, що експлуатуються (застосовуються) на підставі дозволу	ПЕРЕЛІК видів робіт підвищеної небезпеки, які виконуються на підставі декларації відповідності матеріально-технічної бази вимогам законодавства з охорони праці	ПЕРЕЛІК машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки, що експлуатуються (застосовуються) на підставі декларації відповідності матеріально-технічної бази вимогам законодавства з питань охорони праці
--	--	---	---

<p>1. Технічний огляд, випробування, експертне обстеження (технічне діагностування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки, що зазначені у додатках 3 і 7 до Порядку видачі дозволів на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки.</p> <p>2. Монтаж, демонтаж, налагодження, ремонт, технічне обслуговування, реконструкція машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки, що зазначені у додатках 3 і 7 до Порядку видачі дозволів на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки.</p> <p>3. Виробництво (виготовлення), використання, переробка, розподіл, зберігання, транспортування, застосування, утилізація та знешкодження вибухонебезпечних і небезпечних речовин 1 і 2 класу небезпечних, горючих рідин, маса яких дорівнює або перевищує значення нормативів порогових мас, які визначено постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. № 956 "Про ідентифікацію та декларування безпеки об'єктів підвищеної небезпеки" (Офіційний вісник України, 2002 р., № 29, ст. 1357).</p> <p>4. Вибухові роботи та роботи, пов'язані з використанням енергії вибуху.</p> <p>5. Утилізація зброї, звичайних видів боєприпасів та виробів ракетної техніки.</p> <p>6. Газонебезпечні роботи та роботи у вибухонебезпечних зонах.</p> <p>7. Переробка нафти, вуглеводневих газів і конденсату.</p> <p>8. Спорудження магістральних газопроводів, нафтопроводів і продуктопроводів нафтопродуктопроводів, аміакопроводів, етиленопроводів тощо), систем газопостачання природним та зрідженим газом.</p> <p>9. Роботи з вироблення агломерату, коксу, розплави чорних і кольорових металів, прокату, металевих труб і феросплавів.</p> <p>10. Буріння, експлуатація та капітальний ремонт свердловин під час геологічного вивчення і розробки родовищ корисних копалин.</p> <p>11. Заповнення, зли і ремонт балонів, контейнерів, цистерн та інших ємностей із стисненим, зрідженим, отруйним, вибухонебезпечним та інертним газом.</p> <p>12. Підземні та відкриті гірничі роботи.</p> <p>13. Роботи, що виконуються за допомогою механічних підіймачів та будівельних підійомників.</p> <p>14. Зведення, монтаж і демонтаж будинків, споруд, зміцнення їх аварійних частин.</p> <p>15. Будівництво, ремонт, експлуатація та ліквідація підземних споруд, не пов'язаних з видобутком корисних копалин.</p> <p>16. Лісосічні роботи, трелювання, транспортування та сплав лісу.</p> <p>17. Газополум'яні роботи.</p> <p>18. Роботи із збагачування корисних копалин.</p>	<p>1. Устаткування, пов'язане з виробництвом (виготовленням), використанням, переробкою, розподілом, зберіганням, транспортуванням, застосуванням, утилізацією чи знешкодженням вибухонебезпечних і небезпечних речовин 1 і 2 класу небезпечних, маса яких дорівнює або перевищує значення нормативів порогових мас, які визначено постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. № 956 "Про ідентифікацію та декларування безпеки об'єктів підвищеної небезпеки" (Офіційний вісник України, 2002 р., № 29, ст. 1357).</p> <p>2. Технологічне устаткування та його елементи магістральних газопроводів, нафтопроводів, продуктопроводів (нафтопродуктопроводів, аміакопроводів, етиленопроводів), систем газопостачання природним і зрідженим газом суб'єктів господарювання та населених пунктів, систем промислового та міжпромислового збору нафти і газу, об'єктів нафтогазовидобувної промисловості, а також газом використовуюче обладнання потужністю понад 0,1 МВт.</p> <p>3. Технологічне устаткування для утилізації зброї, звичайних видів боєприпасів та виробів ракетної техніки.</p> <p>4. Гірничошахтне та гірничорудальне устаткування та устаткування для видобутку, транспортування, дроблення, сортування та збагачення корисних копалин і огрудування руд та концентратів у вугільній, гірничорудній, нерудній, металургійній та коксохімічній галузях промисловості.</p> <p>5. Устаткування та технічні засоби для виготовлення, використання і транспортування вибухових матеріалів і виробів на їх основі, комплекси для їх переробки та зберігання.</p> <p>6. Технологічне устаткування хімічної, біохімічної, нафтохімічної, нафтогазопереробної, металургійної, коксохімічної, ливарної, отіювально-жирової, ефіроопіювально-деревообробної, харчової, переробної, поліграфічної, легкої та текстильної галузей промисловості, целюлозно-паперового, хімічного та аміаководуючих виробництв, переробки пластмас, полімерних матеріалів і гумотехнічних виробів.</p> <p>7. Обладнання та захисні системи, призначені для експлуатації (застосування) в потенційно вибухонебезпечному середовищі.</p> <p>8. Устаткування напругою понад 1000 В (електричне устаткування електричних станцій та мереж; технологічне електрообладнання).</p> <p>9. Парові та водогрійні котли теплопродуктивністю понад 0,1 МВт.</p> <p>10. Трубопроводи пари та гарячої води з робочим тиском понад 0,05 МПа і температурою нагріву вище ніж 110 °С, посудини, що працюють під тиском понад 0,05 МПа, крім автомобільних газових балонів, що є ємностями для газового моторного палива.</p> <p>11. Вантажопідіймальні крани і машини, ліфти, ескалатори, пасажирські конвеєри, пасажирські підвісні канатні дороги, фунікулери, підійомники та коліски для підіймання працівників.</p>	<p>1. Радіологічний (дозиметричний) і протекційний контроль.</p> <p>2. Виготовлення та випробування вантажозахоплюючих пристроїв (стропів, траверсів, грейферів, захватів).</p> <p>3. Експлуатація і ремонт водозбірних споруд.</p> <p>4. Продавляння тунельних конструкцій під будинками, спорудами, магістралями і водоймищами, крім земляних робіт, що виконуються на глибині понад 2 метри або в зоні розташування підземних комунікацій чи під водою.</p> <p>5. Роботи із застосуванням протекційних виробів.</p> <p>6. Роботи, що виконуються на висоті понад 1,3 метра.</p> <p>7. Навчання з питань охорони праці працівників інших суб'єктів господарювання.</p> <p>8. Роботи в колодязях, шурфах, траншеях, котлованах, бункерах, камерах, колекторах, замкнутому просторі (ємностях, боксах, топках, трубороваздах).</p> <p>9. Земляні роботи, що виконуються на глибині понад 2 метри або в зоні розташування підземних комунікацій чи під водою.</p> <p>10. Водолазні роботи.</p> <p>11. Маршеперські роботи</p> <p>12. Обстеження, ремонт і чищення димарів, повітропроводів.</p> <p>13. Звалювання та розливання блоків природного каменю.</p> <p>14. Роботи верхолазні та скелазні.</p> <p>15. Роботи із збереження та переробки зерна.</p> <p>16. Роботи в діючих електроустановках напругою понад 1000 В та в зонах дії струму високої частоти.</p> <p>17. Експертиза стану охорони праці та безпеки промислового виробництва суб'єктів господарювання, які виконують роботи та/або експлуатують обладнання підвищеної небезпеки.</p> <p>18. Зберігання балонів, контейнерів, цистерн та інших ємностей із стисненим, зрідженим, отруйним, вибухонебезпечним та інертним газом.</p> <p>19. Зварювальні роботи.</p>	<p>1. Машини, механізми, устаткування для буріння, ремонту свердловин на суходолі і в акваторії моря.</p> <p>2. Технологічне обладнання з переробки природного каменю.</p> <p>3. Ковальсько-пресове устаткування.</p> <p>4. Атракціони підвищеної небезпеки (стаціонарні, пересуні та мобільні).</p> <p>5. Технологічні транспортні засоби.</p>
--	---	---	---

Алгоритм ведення журналів з охорони праці

Заповнення журналів інструктажів.

Журнал вступного інструктажу заповнюється щодо:

- працівників, які приймаються на постійну або тимчасову роботу, незалежно від їх освіти, стажу роботи та посади;
- працівників інших організацій, які прибули на підприємство і беруть безпосередню участь у виробничому процесі або виконують інші роботи для підприємства;
- з учнями та студентами, які прибули на підприємство для проходження трудового або професійного навчання;
- з екскурсантами у разі екскурсії на підприємство.

Журнал реєстрації інструктажів

Графа первинний інструктаж заповнюється до початку роботи безпосередньо на робочому місці з працівником новоприйнятим (постійно чи тимчасово) на підприємство або до фізичної особи, яка використовує найману працю; який переводиться з одного структурного підрозділу підприємства до іншого; який виконуватиме нову для нього роботу; відрядженим працівником іншого підприємства, який бере безпосередню участь у виробничому процесі на підприємстві.

Дата вступного та первинного інструктажів співпадає.

Графа повторний інструктаж заповнюється у наступних строках:

Графа позаплановий інструктаж заповнюється

- при введенні в дію нових або переглянутих нормативно-правових актів з охорони праці, а також при внесенні змін та доповнень до них;
- при зміні технологічного процесу, заміні або модернізації устаткування, приладів та інструментів, вихідної сировини, матеріалів та інших факторів, що впливають на стан охорони праці;
- при порушеннях працівниками вимог нормативно-правових актів з охорони праці, що призвели до травм, аварій, пожеж тощо;
- при перерві в роботі виконавця робіт більш ніж на 30 календарних днів – для робіт підвищеної небезпеки, а для решти робіт – понад 60 днів.

Цільовий інструктаж проводиться з працівниками при ліквідації аварії або стихійного лиха або при проведенні робіт підвищеної небезпеки, на які відповідно до законодавства оформлюються наряд-допуск, наказ або розпорядження.

Новели в регулюванні діяльності товариств з обмеженою відповідальністю

Новели в регулюванні діяльності товариств з обмеженою відповідальністю

Вже 17 червня 2018 року набирає чинності [Закон України № 2275-VIII](#) “Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю”.

Розглянемо основні моменти в правовому регулюванні діяльності товариств з обмеженою відповідальністю після 17 червня 2018 року:

Діюча редакція закону	Зміни до Закону, які наберуть чинності з 17 червня 2018 року
СТАТУТ	
Справжність підписів учасників засвідчується нотаріально тільки на новій редакції статуту або у разі внесення змін до статуту.	Справжність підписів учасників засвідчується нотаріально і при створенні товариства на першій редакції статуту, і на новій редакції статуту або у разі внесення змін до статуту.

	<p>Значно скоротились вимоги щодо обов`язкових умов, які мають бути відображені в статуті товариства.</p> <p>Так, у статуті товариства мають відобразитися відомості про:</p> <ol style="list-style-type: none">1) повне та скорочене (за наявності) найменування товариства;2) органи управління товариством, їх компетенцію, порядок прийняття ними рішень;3) порядок вступу до товариства та виходу з нього. <p>Статут товариства може містити інші відомості, що не суперечать закону.</p>
<p>Статутний капітал товариства з обмеженою відповідальністю підлягає сплаті учасниками товариства до закінчення першого року з дня державної реєстрації товариства.</p>	<p>Відтепер кожен учасник повинен повністю внести свій вклад <u>протягом шести місяців</u> з дати державної реєстрації товариства, якщо інше не передбачено статутом (при цьому за відповідні положення щодо зміни законодавчо встановленого терміну мають проголосувати одноставним рішенням загальних зборів учасників, у яких взяли участь всі учасники товариства.</p>

	<p>Деталізовано порядок збільшення статутного капіталу. Статутний капітал товариства можна збільшити тільки після отримання товариством погоджених внесків учасників.</p>
<p>УЧАСНИКИ</p>	
<p>Максимальна кількість учасників товариства з обмеженою відповідальністю не могла перевищувати 100 осіб.</p>	<p>Новим законом кількість учасників товариства не обмежується</p>
<p>Учасник товариства з обмеженою відповідальністю має право вийти з товариства, заявивши про це не пізніше ніж за три місяці до виходу, якщо інший строк не встановлений статутом.</p>	<p>Учасник товариства, частка якого у статутному капіталі товариства становить менше 50 відсотків, може вийти з товариства у будь-який час без згоди інших учасників. Вихід же з товариства учасника, частка якого у статутному капіталі товариства становить 50 або більше відсотків, допускається тільки за згодою інших учасників (рішення про надання згоди має бути прийнято протягом одного місяця з дня подання учасником заяви, якщо інший строк не передбачений статутом).</p>

<p>Учасника Товариства з обмеженою відповідальністю, який систематично не виконує або неналежним чином виконує обов'язки, або перешкоджає своїми діями досягненню цілей товариства, може бути виключено з товариства на основі рішення, за яке проголосували учасники, що володіють у сукупності більш як 50 відсотками загальної кількості голосів учасників товариства.</p>	<p>Учасника товариства може бути виключено виключно в двох випадках: 1) невнесення учасником внеску до статутного капіталу, 2) смерті (припинення) учасника. В інших випадках допускається тільки примусовий викуп частки в судовому порядку.</p>
---	---

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УЧАСНИКІВ

<p>Діючий закон передбачає, що загальні збори учасників вважаються повноважними, якщо на них присутні учасники (представники учасників), що володіють у сукупності більш як 50 відсотками голосів.</p>	<p>В Законі України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» відсутнє положення щодо визначення кворуму.</p>
--	---

	Кардинально змінений принцип підрахунку голосів. Так тепер голоси будуть рахуватись не від кількості присутніх учасників на зборах, а від загальної кількості учасників. Деякі питання приймаються тільки, якщо за них одноставно проголосують усі учасники товариства (тобто 100% голосів).
	Вводиться процедура заочного голосування на загальних зборах учасників.
ІНШІ НОВЕЛИ	
	Вводиться поняття та порядок укладання корпоративного договору та можливість видачі безвідкличної довіреності з корпоративних прав.
	Вводяться поняття та порядок укладання значних правочинів та правочинів, щодо яких є заінтересованість.

Фахівці Компанії «Вікторія» нададуть послуги із приведення статуту Вашого ТОВ у відповідність до нових вимог, супроводу реєстраційних дій в державного реєстратора «під ключ».

**Щодо оподаткування ПДФО та ВЗ
доходу фізичної особи у
вигляді суми середньої
заробітної плати за час
затримки розрахунку при
звільненні, стягнутої з
рахунку роботодавця на
підставі рішення суду**

**Оподаткування доходу
фізичної особи у вигляді суми
середньої заробітної плати за
час затримки розрахунку при
звільненні, стягнутої з
рахунку роботодавця на
підставі рішення суду**

Статтею 129 1 Конституції України встановлено, що суд ухвалює рішення іменем України. Судове рішення є обов'язковим до виконання.

Водночас ст. 67 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах,

встановлених законом.

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Податкового кодексу України (далі – Кодексу), відповідно до п. 162.1 ст. 162 якого платником податку на доходи фізичних осіб є, зокрема фізична особа – резидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні, та податковий агент.

Відповідно до п.п. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 Кодексу об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід, до якого включаються, зокрема:

доходи у вигляді заробітної плати, нараховані (виплачені) платнику податку відповідно до умов трудового договору (контракту) (п.п. 164.2.1 п. 164.2 ст. 164 Кодексу);

інші доходи, крім зазначених у ст. 165 Кодексу (п.п. 164.2.20 п. 164.2 ст. 164 Кодексу).

Згідно з п. 167.1 ст. 167 Кодексу ставка податку становить 18 відс. бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) платнику (крім випадків, визначених у пунктах 167.2 – 167.5 цієї статті).

Крім того, доходи, визначені ст. 163 Кодексу, є об'єктом оподаткування військовим збором (п.п. 1.2 п. 16 і підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Ставка військового збору становить 1,5 відс. об'єкта оподаткування, визначеного п.п. 1.2 п. 16 1 підрозділу 10 розділу XX Кодексу (п.п. 1.3 п. 16 і підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Нарахування, утримання та сплата (перерахування) податку на доходи фізичних осіб та військового збору до бюджету здійснюються у порядку, встановленому ст. 168 Кодексу.

Так, згідно із п.п. 168.1.1 п. 168.1 ст. 168 Кодексу податковий агент, поняття якого наведено у п.п. 14.1.180 п. 14.1 ст. 14 Кодексу, що нараховує (виплачує, надає)

оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати податок і військовий збір із суми такого доходу за його рахунок, використовуючи ставку податку, визначену ст. 167 Кодексу, і ставку військового збору, встановлену п.п. 1.3 п. 16і підрозділу 10 розділу XX Кодексу.

Водночас якщо оподатковуваний дохід нараховується податковим агентом, але не виплачується (не надається) платнику податку, то податок і військовий збір, який підлягає утриманню з такого нарахованого доходу, підлягає перерахуванню до бюджету податковим агентом у строки, встановлені Кодексом для місячного податкового періоду (п.п. 168.1.5 п. 168.1 ст. 168 Кодексу).

Відповідно до п. 18.2 ст. 18 Кодексу податковий агент прирівнюється до платників податку і має права та виконує обов'язки, встановлені Кодексом для платників податків.

Отже, дохід платника податку – фізичної особи у вигляді суми середньої заробітної плати за час затримки розрахунку при звільненні, стягнутої з рахунку роботодавця на підставі рішення суду, оподатковується податковим агентом податком на доходи фізичних осіб та військовим збором на загальних підставах.

При цьому податковий агент зобов'язаний нараховувати, утримувати та сплачувати податок (військовий збір) від імені та за рахунок фізичної особи з такого доходу.

Джерело: лист ДФС від 01.06.2018 р. № 2430/6/99-99-13-02-03-15/ІПК.

Чат-Бот Компанії “Вікторія” у facebook: відтепер отримуйте інформацію ще швидше

Випробовуємо нові технології для клієнтів Компанії “Вікторія”
Перекладаємо частину роботи на бота-асистента 😊 у [Facebook](#). Нашого асистента теж звать Вікторія. Вона ще навчається, але серйозно налаштована на швидке удосконалення 😊
Приємного спілкування!

<https://www.messenger.com/t/www.victorija.ua>

Ваша, Компанія “Вікторія”

Працевлаштування студента денної форми

Особливості оформлення працевлаштування студента денної форми

Студенти денної форми навчання працевлаштовуються на загальних засадах. Зазвичай, працевлаштування студентів здійснюється на умовах неповного робочого часу, аби мати змогу відвідувати заняття у навчальному закладі. Однак їх приймають на роботу на основне місце, а не за сумісництвом.

Якщо студент стаціонару працевлаштовується в організацію, з ним укладають трудовий договір за основним місцем роботи. А якщо студент працевлаштовується вперше, організація має оформити йому трудову книжку у порядку і в строки, передбачені Інструкцією про порядок ведення трудових книжок працівників, затвердженою наказом Мінпраці, Мін'юсту, Мінсоцзахисту від 29.07.1993 № 58.

Факт працевлаштування не впливає на право студента на отримання стипендії. Так, відповідно до пункту 4 Порядку призначення і виплати стипендій, затвердженого постановою КМУ від 12.07.2004 № 882 (далі – Порядок), стипендії призначають студентам за результатами навчання у професійно-технічних і вищих навчальних закладах (наукових установах). Увага! Пункт 6 Порядку передбачає, що на час проходження практики або іншої трудової діяльності, яка провадиться з дозволу навчального закладу, стипендіат зберігає право на отримання стипендії. Однак, навіть за умови, що претендент на працевлаштування такого дозволу не отримав, підстав для позбавлення його стипендіального забезпечення немає.